

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
XIII. évfolyam 3. szám (108.) - 2016. március

Az Ő irgalma soha véget nem ér...

...énekeljük, ennek ékes bizonyítéka, hogy - amint a mai Evangéliumban (Jn 20, 19-31) is hallottuk - Jézus feltámadásának estéjén bűnbocsánatot hirdet és rábízta az apostolokra ennek továbbadását, hogy az Egyház legyen az irgalmasság jele a világban.

Mi emberek szembe szállunk Istennel, nem engedelmeskedünk neki, nem tartjuk meg törvényeit. A bűn által megsebződünk és eltávolodunk Istentől. Nekünk, mint bűneinket megbánóknak szükségünk van arra, hogy Isten irgalmas legyen, megbocsásson nekünk és visszafogadjon szeretetébe bennünket.

Jézus egy napot sem vár, hanem a bűneink okozta sebeket azonnal elkezd gyógyítani és nem emlékezik rájuk többé. Isten irgalma és szeretete nagyobb a mi bűneinknél.

Krisztus irgalmának köszönhetően juthatunk el az örök üdvösségre, amely felszólít bennünket is: „Legyetek irgalmasok, miként a ti mennyei Atyátok is irgalmas!” (Lk 6,36), illetve „ha ti nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem fog nektek megbocsátani”

(Mt 6,14). Azaz kövessük az Ő irgalmát és adjuk tovább embertársaink felé, amelyet Nagy Szent II. János Pál pápa döntése nyomán ma ünnepelünk.

Gábor atya

Virágvasárnapi passió

Nagy célt tűztünk ki idén, azt, hogy felnőttek adják elő a passiót virágvasárnap. Heteken át újra meg újra elhangzott a hirdetésekben, hogy várjuk a szereplők jelentkezését, s ez nem is volt eredménytelen, mert 16-an vágtak neki a próbáknak, és a háttérben is akadtak segítők: Linka Gábor varrta meg Jézus és Heródes köntösét, Varga Viki pedig a zenét, egy 13. századi gregorián passió részleteit keverte az előadás alá. A szereplők egy-két kivétellel még soha nem vettek részt ilyen előadásban, többen meg is fogalmazták félelmeiket, kétségeiket.

A legnagyobb teher természetesen a Krisztust megszemélyesítő szereplőre hárul, s ezt idén Szarvas Balázs vállalta. Egy héttel virágvasárnap előtt már meg kellett jelennie Jézusként a gyerekprédikációban, s akkor lett számára kézzelfogható valósággá az, amit előtte mondtunk: a passióban nem az a fontos, hogy ki mennyire tehetséges színész, kinek milyen képességei vannak, hiszen ez nem egy színházi előadás, csak az evangélium átélmélkedése, átélése. A gyerekprédikációban való részvétel elsöpörte a kétségeit, félelmeit. Már alig várom, hogy virágvasárnap legyen, előntött a szeretet – mondta utána, s a

passió előadásának rendezését ekkor vette át tőlünk az Úr.

A virágvasárnapi szentmise barkaszenteléssel kezdődött, a gyerekek piros köpenykéket kanyarítottak magukra, s amikor a passió szereplői bevonultak a templomba, Krisztus lába elé terítették ezeket. A közösség tagjai a passió végén is szerepet kaptak, Jézus fehér lepelbe takart testét ugyanis a férfiak vitték ki a templomból.

Pilátus Csete Miklós, Heródes Subai Gáspár, Cirenei Simon Lénárt István, a jobb lator Murvai István, a bal lator Juhász László volt. A két katona Nagy Gábor és Hingyi Gábor, az evangélium szövegét Sárkány Betti olvasta. A passiót kísérő nép tagjai Deák Fogarasi Zsófia, Alföldi Ildikó, Szerényi Zsuzsanna, Simó Júlia és László, Plachy Viktória és Csáky Mónika voltak, s hozzájuk csatlakozott két kislány is: Hagara Saci és Brozsek Anna Dóri.

Deák Fogarasi Zsófia: Imáimban gyakran kértem mostanában Istentől, hogy segítsen jobban figyelni a miséken. Mert ez a különböző életkorú gyermekeim miatt nem valósul meg olyan mértékben mint szeretném. Úgy érzem a Passióval lehetőséget kaptam (sőt nemcsak én, hanem Anna Dóri lányom is), hogy valósággal átéljük az evangéliumot. Micsoda remek megoldás!...

Hingyi Gábor: amikor megtudtam, hogy idén én is szerepelhetek a virágvasárnapi passióban nagyon megörültem neki! Pár év után nagyon jó volt újra szerepelni, átadni valamit a híveknek abból, amit Jézus szenvedéstörténetében megjelenítettünk! Nagyon

megható volt látni azt, ahogy a kis gyerekek, egész picik is a piros lepleket terítették a bevonuló Jézus elé, mintha Jézus a valódi Jeruzsálembe érkezett volna. Bevallom, egy kicsit izgultam, mert amikor a katona szerepét elvállaltam, nem is gondoltam, hogy ennyire meg fog érinteni, hogy nekem kell a nehéz keresztet Jézus vállára tennem és a keresztre szegezni! Eszembe jutott, hogy amikor bűnt követek el, én teszem Jézus vállára a súlyos keresztjét, én feszítem keresztre. Nagyon megfogott az is, ahogy Jézus elesett a kereszttel. De látni, hogy fölkel és újra elindul, nekem is példát ad. Megindított, amikor Jézus meghalt a kereszten, és örültem, hogy én is azok között lehettem, akik a testét foghattam, és a fehér lepelre teríthettem. Köszönöm Uram, hogy én is adhattam szereplésemmel valamit a híveknek Jézus szeretetéből, amit szenvedésével és halálával mutatott meg.

Lénárt István: Simon nem a néppel sodródott, nem vett részt a lázításban, hanem a keresztútba csöppent bele, és így élte át Jézussal a szenvedést. Nekem ezért jelentett sokat, hogy az ő szerepét kaptam.

Simó László: Nehezemre esik szerepelni, szemben állni a közönséggel, de ez más volt. Nekem kellett Jézust meglöknöm, ez kegyetlenül nehéz volt. Ő meg tűrte. Nem csodálom, hogy a kínzói megtértek, amikor látták a halálát.

Szarvas Balázs: Megrendítő érzés volt átélni Jézus szerepét a passióban. Volt pár rész, ahol még én is majdnem elsírtam magam, de mindvégig volt bennem egy biztonság és egy

céltudatosság érzés: "Tudom mit kell tennem, és kikért teszem". Szelídség, engedelmesség és szeretet töltött el már az elejétől fogva, a hatalmas kitaszíttottság és megvetettség érzése ellenére. A vége volt számomra a legjobb, gyakorlatilag egy teljes megtisztulás élmény, az emberi szeretet beteljesedése, hiszen: "Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért". Összességében nagyon örülök, hogy elvállaltam ezt a szerepet, mivel egy komoly lelki erőt adott, illetve teljesen megváltozott a viszonyulásom a húsvéhoz, most már máshogy tudok ott lenni a húsvéti szertartásokon, és máshogy tekintek Jézusra is.

Nagypénteki passió

Nagypéntekre újra összeállt a klasszikus kórus Kovács Krisztián kántor vezetésével, és a János evangélium egy eddig nálunk nem énekelt feldolgozását, Werner Alajos művét adták elő. Bár csak 13-an énekelték a szólamokat, mégis úgy szólt a passió, mintha egy hatalmas kórus zengett volna.

Gáspár Huba: 7-8 próbánk volt, de Krisztián külön-külön is foglalkozott

azokkal, akik nem tudtak minden próbára eljönni. Szeretek énekelni, és mivel nincs klasszikus kórusunk, ez az egyetlen lehetőség az éneklésre évről évre: a passió.

Kósa Kata: Ősszel már terveztem, hogy jövök a klasszikus kórusba, ami végül nem alakult meg, így ide jöttem helyette. Többször énekeltem már a passióban, de ez nálunk nem mindig egyszerű, mert a gyerekek miatt vagy én énekelek, vagy a férjem.

Boda Éva: Ez egy szolgálat, felajánlom az Új Jézusnak a hangomat, képességeimhez mérten, hogy a liturgiát szebbé tegyük, jobban elmélyíthessük.

Deák Erzsi: A hagyományok miatt jöttem, hogy folytatódjék a passióéneklés, és így épüljön a közösség.

Csabafiné Farkas Edit: Így tudunk hozzájárulni az ünnephez: mindenki hozzáteszi a maga hangját, szólamát. Erzsivel elejétől fogva mindig részt vettünk a nagypénteki passiók éneklésében, ez talán már a hatodik.

Húsvét hajnal a református templom kertjében

A pestszentimrei lelkipásztorok új kezdeményezést indítottak útjára idén: egy ökumenikus elmélkedést-imádságot szerveztek húsvét vasárnap hajnalban, még napfelkelte előtt. A református templom kertjében mécsesek égtek, és a résztvevők is mécsest fogtak a kezükbe, úgy járták végig az állomásokat, Jézus nagycsütörtöki elfogását, nagypénteki elítéltetését, a kereszt hordozását, melyben mindenki segédkezhetett, a

keresztre feszítést, hogy a felkelő nap első sugarainak fényében megérkezzenek az üres sírhoz és az elhagyott leplekhez. A házigazdák a végén agapén láttak vendégül mindenkit.

Látogatás az idősök otthonában

A húsvét utáni kedden – immár hagyományos módon – meglátogattuk az Alacskai úti idősök otthonában az ágyhoz kötött betegeket, és énekkel, imával hirdettük Krisztus feltámadását. Cselló, fuvola, furulyák, gitár és sok-sok énekhang hirdette az örömhírt, köztük gyerekeké is, akiknek mindig különösen megörülnek az otthon lakói.

A kölcsön adott hang

Nehéz lenne megmondani Erzsi néniről, hány éves, alig van rajta ránc. Keskeny arcú, halovány bőrű, kék szeme világít az ágyból. Talán egy éve kerülhetett az otthonba. Amikor először láttam, ülni is tudott, de jó ideje már csak fekszik. A kezét még mozgatja, de nehezen tud fogni vele. Most mégis elkéri a zsebkendőjét, két ujjá közé szorítja, így törölgeti a könnyeit.

Erzsi néni sír és panaszkodik. Elhaló hangon próbál szavakat formálni, de beszélnie sem könnyű. Erősen figyelek, hisz annyira igyekszik, mégsem értem, csak „érzem”, amit mond. Mintha azt suttogná most, hogy szomjas. Az éjjeli szekrényen háromféle innivaló is van, de nem merem itatni, nekünk nem szabad. Remélem, hamarosan ideér a nővér.

Kellene mondanom valami bölcsét, valami vigasztalót arról, hogy a Jóisten mennyire ott van a szenvedő ember mellett, de mit érnek itt tőlem a szavak.

Fájdalom és elhagyatottság egész nap. Nap mint nap, hónapról hónapra. Én pedig itt állok tehetetlenül egy hónapban egyszer tíz percre.

Erzsi néni, imádkozzunk együtt!

Én mondom a segítségkérő imát, ő hallgat és sír. Könnyei nem az arcán folynak végig, hanem szeme sarkából oldalra csurognak. Nincs könnyebbség. El kell fogadnom, én most itt nem tudok mit tenni, nem tudok segíteni, lehetetlen megvigasztalni. Aztán mégis támad egy ötletem, hozza a „tehetetlenségi erő”.

Erzsi néni, énekelek valamit!

Nem ismerek magamra, nem szoktam én egyedül énekelni, szégyenlős is vagyok, most mégis olyan természetesen jön elő a hang. „Szívem csendben az Úrra figyel, ki segít...” Ismételve a dalt, és látom, hogy úgy szegezi rám a tekintetét, mint egy kerek szemű csodálkozó kisbaba. Így elkezdek egy másik éneket „A fényem, Jézus, te vagy...” Az arca kisimulni látszik. Folytatom még. „Gyújts éjszakámba fényt...”

A könnyek felszáradtak, mosoly nincs, de békesség van a szemében.

Énekelnék még tovább, mert mosoly az én szívemben született, az összes taizéit sorra eldalolnám, ha ez segít. De indulnom kell tovább, szomszéd szobában is várnak valamit. (Deák Erzsi)

Táncklub

Táncklub alakult plébániánkon, ahol – a tervek szerint – minden alkalommal más és más tánc alaplépéseit sajátíthatják el a résztvevők. Elsőként a rock and roll került sorra.

Fözlúgnak a harangok

Minden húsvétkor hallom ezt a mondatot, de számomra a harangok szó az, ami jelentőséggel bír. Harangok... Templomunk a II. világháború előtt 3 haranggal is bírt, melyeket 1934.12. 2-án szenteltek fel. A torony felrobbantása miatt ezek a harangok darabjaikra törtek és szétszóródtak. A kitelepítésből visszatérő hívő lakosság viszont a megtalált darabokat összeszedte, eltette. A háborút követő években a régi Katolikus Körben berendezett készenléti kápolnában tartották a szentmiséket, viszont nagyon hiányolták a harangot. Ezért 1947.04.13-án gyűjtést kezdeményeztek. A cél 4000 forint volt, támogatói harangjegyet lehetett váltani 1-3-5 és 10 forintos címletekben. A költségek csökkentése érdekében felkérték a híveket, hogy akiknél volt a felrobbant harangok darabjaiból, azokat sürgősen szolgáltatassák vissza. Ezen kívül réz, elsősorban vörösréz tárgyakat gyűjtöttek a hívektől, így is csökkentve a kiadásokat. A rézhulladékokat 04.30-án szállították el az öntödébe. Az új harang Fogolykiváltó Boldogasszony tiszteletére lett szentelve.

Ezért a harangjegyek váltását elsősorban a hadifoglyok hozzátartozóitól kérték.

Az új harangot 1947.05.25-én, a pünkösdi ünnepi nagymisén dr. Beresztóczy Miklós prelátus-kanonok, miniszteri osztályvezető szentelte fel. Az új harangot a plébánia kertjében állították fel. Hosszú évtizedek után

1991-ben került méltó helyére, a templom tornyába.

Azóta messzire elhangzik hívó szava, amikor fözlúg. És valóban, nálunk ebben a harangban három harang zúg fel egyszerre, hirdetve Isten dicsőségét a világnak.

Fogolykiváltó Boldogasszony, könyörögj érettünk! (Seres Dávid Zsigmond)

Meleg ebéd osztás

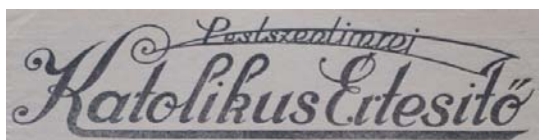
Nagyszombaton ismét meleg ebédet osztott a karitás, Boda Éva főszakács irányításával ezúttal székelygulyás készült, amiért körülbelül 120 ember állt sorba.

Múltigéző

Már többször utaltunk rá korábban is, hogy immár 13. éve megjelenő egyházközségi hírlevelünk, a Pestszentimrei ÖrömhírLevél nem előzmények nélküli. A Pestszentimrei Katolikus Társaskör kiadásában 1934. februárja és 1939. júniusa között megjelent **Pestszentimrei Katolikus Értesítő** ránk maradt lapszámai hű tükrei egy hazánk életében meghatározó korszak egyházközségünkben lecsapódó eseményeinek. Úgy véljük, hogy az eleink által papírra vetett gondolatok legtöbbször ma sem veszített aktualitásából. Ezért a mostani számtól új rovatot indítunk, amelyben rendszeresen szemléljük a Pestszentimrei Katolikus Értesítőt.

Indításként az 1939/2-es számból közlünk egy markáns állásfoglalást a közéletet napjainkban is nagyon megosztó kérdésben.

Teljes vasárnapi munkaszünetet

Községünk kereskedői elhatározták, hogy vasárnap üzleteiket zárva tartják és senkit sem szolgálnak ki. A vasárnapi élelmiszerpiac is szombat délutánra lett áthelyezve.

Örvendetes dolog, hogy végre községünkben is belátták már, hogy nem lehet azokat a kereskedőket a végtelenségig a munkába hajszolni és még a vasárnapi istentisztelettől is

megfosztani, csak azért, mert van néhány ember, aki éppen a vasárnap reggelt tartja a legalkalmasabb időnek arra, hogy bevásárolni menjen. Nagyon okosan tették a kereskedőink, hogy közösen elhatározták, hogy végetvetnek ennek az áldatlan állapotnak, hogy ezentúl akár tetszik a bevásárlóközönségnek, akár nem, az üzleteiket nem fogják kinyitni és kiszolgálni. Elvégre mindenki rászorul arra a vasárnapi pihenőre, még a kereskedő is, akinek egész héten talpon kell lennie. De más szempontból is helyes volt ez az elhatározás. Mindannyian halhatatlan lélekkel bíró emberek vagyunk, akiknek kötelességünk a lelkünkkel is törődni. Ezeknek az embereknek eddig nem volt lehetőségük arra, hogy legalább vasárnap a templomba menjenek és ott lelkükkel is foglalkozzanak. Az üzleti elfoglaltságuk miatt nem tudtak szentmisét hallgatni, s nem tudtak vasárnaponként az Istennek hálát adni és nem tudták az elkövetkező hét nehéz munkájához Isten áldásai kérni.

Itt a példa tessék követni a kocsmárosoknak is. Megegyezhetnének például abban, hogy legalább vasárnap délelőtt nem nyitnak ki. Azután a többiek is, hogy vasárnap egész nap munkaszünetet tartanak. Csak egy kis jóakarat kell hozzá és mindent meg lehet csinálni, annál is inkább, mert egy két okvetetlenkedővel szemben az egész közvélemény cselekedetüket csak helyeselni fogja majd.

Legyen Pestszentimrén teljes vasárnapi munkaszünet, ez legyen most a jelszavunk és akaratunk!

Családos kirándulás a Börzsönyben

A márciusi családos kirándulás úti célja a Börzsöny-hegység volt, ahol a Kóspallag határában lévő kálváriát is felkeresték a résztvevők.

Új bölcső készül

Újabb bölcsőt készít a Szent József Műhely. A munkák nagyjá már készen van, a virágvasárnap előtti szombat napsütésében már a lakkozás volt soron.

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap: 8, 10 és 18 órakor.

Hétköznap:

Hétfő: 18 órakor

Kedd, Szerda, Szombat: 7 órakor

Péntek: 18 órakor

Csütörtök: Igeliturgia 7 órakor

Minden pénteken: 17 órakor imaóra és az esti mise után csendes szentségimádás 19 óráig.

Első csütörtökön: 17 órakor Jézus Szíve Család imaórája

Első vasárnapon: 17 órakor szentségimádás

Gyóntatás: A szentségimádások alatt. Vasárnap a szentmisék előtt. Plébánossal való egyeztetéssel egyéb időben is.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és szerda: de. 9-11 óra

Kedd és péntek: du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bér mátkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

A hittanok helyszíne a Plébánia tanács- illetve emeleti terme.

A hittancsoportokhoz az év folyamán később is lehet csatlakozni.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19., 292-3113, pestszentimre.plebania@gmail.com). **Felelős kiadó:** Lak Gábor plébános, **Felelős szerkesztő:** Bönöczk Péter; **Honlap:** www.pestszentimre.plebania.hu